

Név: Somoskői Anna

Az én rózsám

Az én rózsám,
a legszebb virág
E tövises bokron,
csak ő hajtja szirmát.

Én pedig csak nézem,
ahogyan hajt e virág
S rögtön beleszerelmesedem
Megbabonázva bámulom tovább.

Van pár tövis a szárán,
mit sokan le akarnak metszeni,
De én tövisestől felkapom e rózsát,
nem akarom töviseit levágni.

Csak nézni akarom,
megszagolni furvsán édes illatát,
érezni a szívének minden
örömét és bánatát.

Fekete és fehér

Unalmas nappalok,
unalmas éjszakák
itt várok
S fekete-fehér világom közepén állok
Nézem, ahogy az emberek elhaladnak
Sietnek nem maradnak
De én csak várok,
s fekete-fehér világom közepén állok.

Tudom, hogy ahányszor egyedül vagyok,
s ahányszor csak önmagamot adom
Mikor csak saját magamként,
e hely közepén állok,
akkor kiszínezem ezt a világot
S elfojtott érzéseim lesznek a festékek
és ezekkel a színekkel
boldogságot viszek,
középre a szívembe.

A novemberi eső
Esik szomorkásan,
a novemberi eső
Hullik az égből,
sok könnycseppben,
a hideg novemberi eső

Sok ezer felhő,
itt fölöttem,
siratja e földet szüntelen
S öntözi a halott növényzetet,
itt körülöttem

Hideg van most,
hideg az eső is
S én csak nézem, ahogy hull,
és evvel az élet is elmúl.
A táj sárga köpönyegre vált,
én pedig csak az esőben írok tovább.